

نوع مقاله: پژوهشی
صفحات ۱۶۰ - ۱۴۱

مبانی دینی پیش فرض های اخلاق حرفه ای معلمان و اعضای هیأت علمی دانشگاه ها

عبدالحمید فرزانه^۱

چکیده

هدف از این پژوهش، اثبات وجود پیش فرض هایی برای اخلاق حرفه ای مدرسان دانشگاه ها در آموزه های دینی است. بدین منظور با روش تحقیق کتابخانه ای و تحلیل و توصیف آیات قرآن و احادیث معصومین(ع) و دیدگاه های صاحب نظران، یافته هایی به دست آمد که نشان داد نه تنها بیشتر این پیش فرض ها با آخرین دست آورده ای علوم جدید همخوانی دارد بلکه برخی از آنها می توانند تاثیر گذاری بسیار بالایی در توفیق متولیان امر تعلیم و تربیت در داشته باشد. نتایج به دست آمده سه دسته پیش فرض عمده را برای ورود به عرصه تعلیم و تربیت به اثبات رساند که پاییندی به آن ها اسانید را در رسیدن به اهداف آموزشی و پرورشی خود موفق می دارد. این پیش فرض ها شامل عناصر و پیش فرض های اعتقادی: شامل باور کارآمدی ویژه انگیزه الهی، ایمان به نظارت دائمی خداوند و آشکار شدن واقعیت ها در قیامت، باورداشتن هدفمندی آفرینش و خلیفه الهی انسان و پیش فرض های معرفتی شامل والایی دانش و دانشوری، مقدم بودن تعلیم بر تزکیه از لحاظ فرایند، تقدم ارزشی تزکیه بر تعلیم، لزوم مخاطب شناسی و پیش فرض های رفتاری شامل آغاز کردن از خود و حفظ و تقویت جایگاه علمی خویش، رعایت وضعیت ظاهری مناسب، نظم و انضباط کاری، مهربانی با مخاطبان و صفات و یک رنگی و مثبت نگری که نقش اساسی در دست یابی به اهداف آموزشی و پرورشی آنان ایفاء می نماید.

واژگان کلیدی

پیش فرض، اخلاق حرفه ای، مبانی دینی، استادان.

۱. استادیار گروه الهیات و معارف اسلامی، دانشکده علوم انسانی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران.
Email: farzaneh2139@gmail.com

پذیرش نهایی: ۱۴۰۰/۸/۲۵

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۵/۲۷

طرح مسأله

ساختار وجودی ویژه انسان به عنوان موجودی که از قوه درک و اندیشه بالا برخوردار است و می‌تواند بهترین هایی را که با عقل خویش تشخیص می‌دهد انتخاب نماید، او را نیازمند آموزش و پرورش و یادگیری نموده است. به همین دلیل، از دیرباز و از آغازین روزهای خلقت بشر، جمعی از انسان‌ها در نقش آموزگار و استاد، عهده دار آموزش و تربیت جمعی دیگر بوده و وظیفه فراهم ساختن زمینه رشد و شکوفایی استعدادهای درونی آنها را پذیرفته‌اند. چنانکه امام علی (ع) مردم را به سه دسته تقسیم کرده و می‌فرماید: یک دسته از آنها دانشمندان ربانی هستند و دسته دیگر در طریق دانستن قرار دارند. و دسته سوم پسه‌های سرگردانی هستند که این سو و آن سو می‌روند. (نهج البلاغه، کلمات قصار، ش ۱۴۷)

اهمیت نقش و جایگاه معلمی و استادی از نظر آموزه‌های اسلامی تا آنجا است که پیامبر گرامی اسلام، حضرت محمد (ص) خود را معلم معرفی کرده و می‌فرماید: «من به عنوان آموزگار برانگیخته شدم.» (صدرالدین شیرازی، ۱۳۶۶، ج ۲، ص ۹۵) و بر همین اساس امام خمینی ره بیان داشت که: " نقش معلم در جامعه، نقش انبیاء است. انبیاء هم معلم بشر هستند. نقش بسیار حساس و مهمی است؛ و مسئولیت بسیار زیاد دارد. " (موسوی‌الخمینی، ۱۳۷۸، ج ۹، ص ۲۹۱).

همچنین پیامبر اکرم (ص) در جای دیگر فرمود: «بی تردید من می‌عouth شدم تا ارزش‌های اخلاقی را تمام و کامل کنم.» (مجلسی، ۱۴۰۲، ق) چنان که قرآن کریم هم در آیاتی چند از جمله آیه دوم سوره جمعه این فرمایش حضرت را تأیید کرده است. در این راستا و برای موفقیت هرچه بیشتر معلمان و استادی در امر تعلیم و تربیت، کشورهای مختلف جهان به تدوین مجموعه‌ای از قوانین و مقررات لازم در این زمینه پرداخته و حقوق و وظایف آموزش دهندگان و آموزش پذیران را مشخص نموده‌اند. لیکن از آنجا که قوانین و دستور العمل‌ها و بخشنامه‌های رسمی به تنها‌ی قابل به محقق ساختن اهداف مورد نظر در زمینه آموزش و پرورش نیستند، حضور اخلاق و رعایت برخی از بایدها و نبایدهای اخلاقی در کنار قوانین و مقررات آموزشی ضرورتی گریز ناپذیر شده است.

یکی از ویژگی‌های اخلاق حرفه‌ای بومی بودن آن است. مسائل عینی و حرفه‌ای اخلاق به فرهنگ وابسته است. این مسائل در زمینه‌های معین فرهنگی و اجتماعی به وجود می‌آیند و شکل می‌یابند و از این رو در حل و رفع آنها، توجه به زمینه‌های مذکور اهمیت بسزایی دارد. هنجرهای قومی و ملی زمینه‌های اعتقادی مسائل خاصی را بر می‌انگیزند و راههای معینی را می‌طلبند. بنابراین، اخلاق حرفه‌ای گرچه یک دانش است، این دانش فارغ از زمینه‌های فرهنگی

نیست و از داشتن اخلاق حرفه ای بومی گریزی وجود ندارد. (قراملکی، ۱۳۸۸، ص ۲۰۵) بنکداری و همکارانش در پژوهشی که در سال ۱۳۹۵ در مورد ویژگی های استاد شایسته انجام داده اند یکی از بزرگترین مانع تلاش برای بهبود مهارت های اعضای هیأت علمی را این تصور نادرست دانسته اند که قابلیت تدریس و استاد خوب بودن ، تا اندازه ای مادرزادی است و این که کاری برای تغییر آن می توان انجام داد، بسیار ناچیز است (بنکداری و همکاران، ۱۳۹۵، ص ۱۳۵) و این واقعیتی که ضرورت تبیین اهمیت اخلاق حرفه ای استادان و برگذاری دوره های مرتبط با آن را دوچندان می سازد.

از آنجا که نگارنده کتاب "دو سرچشمۀ اخلاق و دین" می گوید: "دین تقویت گر و منظم کننده است" (برگسون، ۱۳۸۵، ص ۲۱۵) جستار پیش رو بر آن است تا به روش کتابخانه ای و با بررسی کتابها و مقالات مرتبط با موضوع، به ویژه منابع دینی و نظرات اندیشمندان مسلمان، اصول و مبانی بایدها و نبایدهای اخلاق حرفه ای استادان را از نظر آموزه های اسلامی مورد تجزیه و تحلیل قرار داده و ضرورت و لزوم آموختن و به کار گیری آنها در امر آموزش برای معلمان، استادان و اعضای هیأت علمی دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی را تبیین نماید.

۱- مفهوم شناسی اخلاق حرفه ای

«منظور از اخلاق حرفه ای تأمل درباره ی ابعاد اخلاقی مسایل و موضوعاتی است که به مشاغل خاصی مربوط می شود» (شریفی، ۱۳۹۱، ص ۲۸) و یکی از شعبه های جدید اخلاق است که می کوشد به مسائل اخلاقی حرفه های گوناگون پاسخ داده و برای آن اصولی خاص متصور است. (Hartog and Winstanley. 2003: p6)

احد فرامرز قراملکی از مدرسان و صاحب نظران اخلاق حرفه ای، این دانش را به منزله شاخه ای از دانش اخلاق به بررسی تکالیف اخلاقی در یک حرفه و مسائل اخلاقی آن می پردازد معرفی کرده و حرفه، آن را فعالیت معینی می دارد که موجب هدایت فرد به موقعیت تعیین شده همراه با اخلاق خاص می گردد. (قراملکی، ۱۳۸۲، ص ۱۳۷)

باتوجه به اینکه بحث ما در مورد اخلاق حرفه ای استادی است و مقصود از اخلاق حرفه ای مجموعه قواعدی است که باید افراد به صورت داوطلبانه و براساس ندای وجود و فطرت خویش در انجام کار حرفه ای خود رعایت کنند رعایت کنند (Moberg DJ, Seabright MA. 2000)، می توان گفت: اخلاق علمی و حرفه ای اعضای هیأت علمی دانشگاه ها عبارت است از مجموعه قواعدی اخلاقی که اگر اعضای هیأت علمی و مدرسان دانشگاه ها آن را در عرصه ای تعلیم و تربیت ، پژوهش و نقد و مناظره مراعات کنند آنان را در تحقق هر چه بهتر اهداف این حرفه یاری خواهد رساند.

۲- شاخه‌های اخلاق حرفه‌ای استادان

اخلاق حرفه‌ای استادان با توجه به نقش‌های گوناگونی که این قشر از لحاظ شغلی بر عهده دارند به شاخه‌های اخلاق آموزش، اخلاق پژوهش، اخلاق داوری، اخلاق نقد و اخلاق مناظره تقسیم می‌شود. ولی در جستار پیش رو تنها به بررسی پیش فرض‌های آموزشی و مبانی دینی آنها در منابع اسلامی پرداخته خواهد شد.

۳- پیشینه پژوهش

از دیر باز مسئله اخلاق و رفتار اخلاقی از دغدغه‌های اندیشه وران مختلف جهان بوده و پیرامون این امر نظریه پردازی کرده‌اند. تاثیرگذاری و نفوذ اخلاق در عمق جان انسان‌ها و برخورداری باورهای اخلاقی از ضمانت اجرای درونی و محدود نشدن اثر بخشی آنها به زمان و مکانی خاص، باعث شده است تا برخی از اندیشه وران رعایت اصول و ارزش‌های اخلاقی در همه ابعاد زندگی بشر را یکی از مهمترین راه‌های حفظ و ارتقاء سلامت زندگی اجتماعی قلمداد کرده و معتقد شوند: «فعالیت‌های بشری تنها در پرتو رعایت ملاحظات اخلاقی در مسیر درست قرار خواهد گرفت. اخلاق، حافظ فعالیت‌های بشر از میل و گرایش به هر گونه انحراف و کجروی است.» (Durkheim, 1992)

کارکرد هدایتگرانه اخلاق و پیشگیرانه بودن آن نسبت که اموری که می‌تواند فرایند تعلیم و تربیت را مختل کرده و یا اثر بخشی آن را کاهش دهد سبب شده است رعایت اخلاق در این زمینه به یکی از دغدغه‌های جدی صاحب نظران و محققان تبدیل گردد. چرا که امروزه علم، تکنولوژی و اخلاق بیش از پیش در هم تنیده شده است و روز به روز به تاثیرگذاری دانش و فن اوری بر جامعه و زندگی افزوده می‌شود.(Galo, 2004: 469)

با این توضیحات و از آنجا که «اخلاق حرفه‌ای نوعی تعهد و وجدان کاری نسبت به هرنوع وظیفه و مسؤولیت است. اخلاقی بودن در حرفه حاصل دانستن، خواستن، توانستن و نگرش است.» (قراملکی، ۱۳۸۲)، به نیکی اهمیت و ضرورت آموختن و مراعات اخلاق حرفه‌ای آموزش برای استادان و اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی روشن می‌گردد و چنانچه اعضای هیأت علمی و مدرسان دانشگاه‌ها با آگاهی از اصول و بایسته‌های این دانش، آن را در عرصه‌ی تعلیم و تربیت، پژوهش و نقد مراعات کنند آنان را در تحقیق هر چه بهر اهداف حرفه مقدس آموزگاری و استادی یاری خواهد رساند.

هاشمی و همکارانش در پژوهشی میدانی که در سال ۱۳۹۵ با عنوان «ارایه مدل ارزیابی شایستگی‌های هیأت علمی در نظام دانشگاه آزاد اسلامی، مطالعه موردی: واحدهای دانشگاه آزاد اسلامی استان فارس» انجام داده اند به این نتیجه رسیده اند که «فراهرم کردن زمینه‌های بروز

شاپرک ها و صلاحیت ها و قابلیت های اعضای هیئت علمی از مهم ترین وظایف روسای دانشگاه ها جهت توانمندسازی اعضای هیئت علمی است که ارتقاء کیفی نظام آموزش عالی و رشد و پیشرفت بهتر جامعه را فراهم می کند." (هاشمی و همکاران، ۱۳۹۵، ص ۲۰۷)

یکی از صاحب نظران تعلیم و تربیت بر این باور است که برای کنار آمدن با چالشهایی که امروزه هر معلم یا استادی با آن رو برو است، بهترین کار این است که استاد از خودش آغاز کند، یعنی هم دانش و مهارت های خود را در رابطه با رشته تخصصی اش به روز کند و هم به ویژگی های شخصیتی و اخلاقی خود توجه ویژه داشته باشد به گونه ای که بتواند بیشترین مقدار اثربخشی را بر دانشجویان و روی هم رفته، در حرفه خود داشته باشد. (Turnbull, 2007).

گرچه توسعه ی دانش و فن آوری و پیدایش حرفه ها و مشاغل گوناگون در غرب به گسترش دانش اخلاق حرفه ای انجامیده است اما پیش از آن، هم آیات و روایات اسلامی در این مورد رهنمودهای بسیار سازنده ای ارایه نموده اند و هم اندیشمندان مسلمان از دیرباز این موضوع مهم را مورد توجه قرارداده و آثار ارزشمندی در این زمینه به رشته تحریر در آورده اند. کتاب های «منیه المرید فی آداب المفید و المستفید» تألیف شهید ثانی که بیانگر روابط بین معلم و شاگرد و در بیان فضیلت دانش ورزی است. کتاب به زبان عربی بوده و بارها در عراق، ایران، هند و لبنان چاپ شده است. (ر.ک: شهید ثانی، ۱۳۹۳)

دومین اثر در این زمینه، کتاب «آداب المتعلمين» تألیف خواجہ نصیر الدین طوسی می باشد که در باب اخلاق آموزش و دانشجوی نکات بسیار مفیدی ارایه نموده است. (ر.ک: طوسی، ۱۳۸۸)

در باره اخلاق در دیگر حرفه ها نیز آثار گرانبهایی توسط صاحب نظران مسلمان ایرانی نوشته شده است. «سیاست نامه» یا «سیر الملوك» تألیف: خواجہ نظام الملک، «آداب الملوك» تألیف: میرزا رفیع الدین و «فتوت نامه سلطانی» تألیف: حسین بن علی کاشفی و ده ها نمونه دیگر از جمله آثار ارزشمندی است که در باب اخلاق حرفه ای در سیاست، مدیریت و معماری و شهرسازی به نگارش در آمده است.

۴- پیش فرض های اخلاق آموزش در منابع اسلامی

با توجه به اینکه دین و فرهنگ دینی در کشور ما از جایگاه ویژه ای برخوردار است و نقش تعالیم اسلامی در بهره وری تعلیم و تربیت، نقشی پر رنگ می باشد و همان گونه در این قسمت به تبیین پیش فرض های اخلاق حرفه ای استادان و معلمان از نظر منابع اسلامی خواهیم پرداخت.

نظام اخلاق اسلامی به گونه ای است که با اخلاق حرفه ای در هم آمیخته و تفکیک ناپذیر است؛ زیرا در این نظام ملاک نهایی و نهایت سعادت بشری، الله است و انسان در مقام خلیفه و

جاشین الهی در زمین، محور توجهات اخلاقی است؛ بدین معنا که خشنودی انسان و خدمت به او موجب رضایت و تقرب به خداوند می‌شود؛ از این‌رو، نظام اخلاق اسلامی با توجه به ملاک نهایی، در صدد است با ارائه دستورالعمل‌ها و آیین‌نامه‌های اخلاقی در سطح حرفه و زندگی اجتماعی و همچنین با در نظر گرفتن پیشرفت‌های مادی در جهت بهبود زندگی انسان‌ها، زمینه سعادت و کمال حقیقی بشر را فراهم آورد. (ر.ک: عاملی، ۱۳۸۱)

با بررسی منابع دینی، می‌توان سه دسته عناصر بنیادین و پیش‌فرضهای بسیار تأثیر گذار را در باب اخلاق حرفه‌ای آموزش شناسایی کرد که وجود آنها در معلمان و استادان، آنان را در انجام وظیفه مقدس تعلیم و تربیت موفق خواهد نمود.

۵-۱. عناصر و پیش‌فرضهای اعتقادی:

۵-۱-۱. باور داشتن کارآمدی ویژه‌ی انگیزه‌ی الهی

نیت اساس تربیت پایه اخلاق است که همه مسائل اخلاقی را باید در پرتو آن بررسی نمود. زیرا نیت درست، روح و جان عمل است که به آن حیات و طراوت می‌بخشد و آن را از تباہی و اضلال نگه می‌دارد. (مدرسى، ۱۳۷۱، ص ۲۲۹)

علاوه بر این که قرآن کریم کارهای ارزشمند و مورد قبول خداوند را با قیدهایی مانند: «فی سبیل الله»، «ابتغاء وجه الله» و «فی الله» معرفی می‌کند، رسول اکرم (ص) نیز می‌فرماید: ارزش اعمال به نیت‌هایی است که برای آنها می‌شود و برای هر کسی همان چیزی است که نیت کرده است. حضرت در جای دیگر هم می‌فرماید: هر کس چهل صبح برای خداوند اخلاص پیشه کند چشممه‌های حکمت از قلب او بر زبانش جاری می‌شود. (مجلسی، ۱۴۰۲).

اصولاً انگیزه‌های غیر الهی به آفت‌هایی مانند منت‌گذاردن و تحقیر مخاطب، عدم استمرار، انتظار جبران و محرومیت یا کاهش لذت معنوی دچار می‌گردد.

۵-۱-۲. ایمان به نظارت دائمی خداوند بر عملکردها

از آنجا که باور داشتن حضور همیشگی و همه جایی پروردگار عالمیان نقشی بی‌بدیل در احساس مسؤولیت و تعهد کاری افراد دارد قرآن کریم در موارد متعددی این امر را یاد آوری نموده است که آیات زیرنمونه‌هایی از آنها می‌باشد:

- " آیا ندانست که خداوند (همه اعمالش را) می بیند؟!" (علق/۱۴)

- " براستی که خداوند بر هر چیزی شاهد است" (حج/۱۷)

- " خداوند نسبت به آنچه شما انجام می‌دهید آگاه است " (حرات/۱۸)

۵-۱-۳. اعتقاد به آشکارشدن واقعیت‌ها در قیامت

ایمان راسخ به زندگی پس از مرگ و کنار رفتن پرده از روی تمام اعمال و رفتار آدمی تاثیر

شگفت انگیزی در کنترل و اصلاح عملکرد انسان دارد نیاز به نظارت بیرونی بر چگونگی فعالیت های مؤمنان را به حداقل می رساند. آیات زیر به طور صریح بر آشکار شدن اعمال و دیده شدن کوچک ترین کار نیک و بد در رستاخیز وجهان پس از مرگ دارد:

- "پس هرکسی به اندازه ای ذره ای کارنیک انجام می دهد آن را خواهد دید" * و هر کس به مقدار ذره ای کار بد مرتكب می شود آن را خواهد دید." (زلزال/۸۷)

- " رستاخیز روزی است که هرکسی هر کار خیری را انجام داده است حاضر خواهد یافت."

(آل عمران/۳۰)

- " در قیامت رازها آشکار خواهد شد.". (الطارق/۹)

۵-۴. باورداشت هدفمندی آفرینش

نگاه سیستمی به هستی و قبول هدفمندی آفرینش، افراد را به اهمیت و ارزش تک تک اجزای عالم و احساس مسؤولیت عمیق نسبت به اشیاء و اشخاص واقف می سازد. با این نگرش باعث خواهد شد تا مربی و استاد خود را برای نقش آغزینی در یک سیستم هدفمند آماده کرده و تربیت پذیران و دانشجویانش را نیز برای قرار گرفتن در چنین مجموعه ای مهیا نماید.

- " گفت: پروردگار ما کسی است که به هر چیزی آفرینش عطا کرد و سپس آن راهداشت نمود." (طه /۵۰)

- " نام پروردگار بلند مرتبه ات رابه پاکی بستای* همان که آفرید و سپس راست و درست گردانید * و همان که هر چیزی رابه اندازه قرار داد و آن گاه هدایت نمود." (اعلی / ۳-۱)

- " (او) کسی است که آسمانها و زمین رابه حق آفرید... و او حکیم و از همه چیز باخبر است. (انعام / ۷۳)

- " وما آسمان و زمین و هر چه بین آن دو است را به باطل نیافریده ایم و چنان گمانی از آن کافران است.... (ص / ۲۷)

- " آیا پنداشته اید که شمارا بیهوده آفریده ایم و براستی به سوی مابرنخواهید گشت. (مومنون / ۱۱۵)

۵-۵. ایمان به خلیفة الهی انسان

خداآنند در قرآن کریم می فرماید: « و چون پروردگارت به فرشتگان گفت : من در زمین خلیفه ای می آفرینم ، گفتند : آیا کسی را می آفرینی که در آنجا فساد کند و خونها بریزد ، و حال آنکه ما به ستایش تو تسبیح می گوییم و تو را تقدیس می کنیم فرمود: آنچه من می دانم شما نمی دانید.» (بقره / ۳۰)

بدون شک باور این نکته که در فرایند تعلیم و تربیت هم استاد و مربی خلیفه و جانشین

خدا است وهم فراغیر و تربیت پذیر از چنین جایگاهی برخوردار است، احساس مسؤولیت و انگیزه بالایی برای هر دو ظرف در ایفای نقش مهمشان ایجاد خواهد نمود.

۲-۵. عناصر و پیش فرض‌های معرفتی

والایی جایگاه دانش و دانشوری، مقدمه بودن تعلیم برای تزکیه از لحاظ فرایند و تقدم ارزشی تزکیه بر تعلیم، مادی معنوی بودن بشر و آگاهی از نقاط قوت وضعف انسان (مخاطب شناسی)، از جمله عناصر معرفتی است که آگاهی و شناخت داشتن از آنها، استدان را در ایفای تام و تمام نقش معلمی و توفیق هرچه بیشتر در امر تعلیم و تربیت یاری خواهد کرد. قرآن کریم و منابع دینی در باب عناصر فوق نکات ارزنده ای رایان داشته اند که در زیر به طور مختصر بن آنها اشاره خواهد شد:

۳-۵. والایی جایگاه دانش و دانشوری

گرچه شروع وحی و نخستین آیه نازل شده با عبارت "اقراء بسم ربک الذى خلق" به تنهایی کافی است که ما را به ارجمندی جایگاه خواندن و دانستن و علم رهنمون شود ولی بررسی هانشان می‌دهد گرامیداشت مقام دانش و اندیشه وری در آیات قران کزیم و آموزه‌های اسلامی بسیار فراتر از این است. مثلاً در آیه ۹ سوره زمر مساوی نبودن دانایان و نادانان را به عنوان تذکری برای صاحبان اندیشه ذکر کرده و خطاب به پیامبر گرامی اسلام(ص) می‌فرماید: "بگو آیا آنها که می‌دانند با آنها که نمی‌دانند برابرند؟ تنها خردمندان از این امر پند می‌پذیرند" و در آیه ۱۱ سوره مجادله می‌فرماید: "خدا آنها بی‌را که ایمان آورده اند و کسانی را که دانش یافته اند به درجاتی برافرازد، و خدا به کارهایی که می‌کنید آگاه است."

همچنین پیامبر اکرم(ص) در حدیثی کوتاه، دانشمند را به خورشید آسمان تشییه کرده و می‌فرماید: "بدرستی که برتری عالم بر عابد همچون برتری خورشید بر سایر سیارات است." (مجلسی، ۱۴۰۲ق، ج ۲، ص ۱۹) همچنین در بیانی به قیمت یافتن آدمی به واسطه علم اشاره می‌کند و می‌فرماید: «آن کس که علمش از همه افزون تر باشد قیمتش از همه بیشتر است و آن کس که علمش از همه کمتر باشد قیمتش از همه کمتر». (همان/ج ۱/ص ۱۶۴)

امیر المؤمنین علی(علیه السلام) نیز در بیان شرافت علم می‌فرماید: "در شرافت علم همین بس که افرادی که از آن آگاه نیستند آن را ادعا می‌کنند و اگر به آنان نسبت داده شود خوشحال می‌شوند. و در مذمت جهل همین بس که حتی دارندگانش از آن تبری می‌جوینند. " (مجلسی، ۱۴۰۲ق، ج ۱، ص ۱۸۵) و نیز فرمود: "به احترام پدر و معلم از جای برخیز هر چند فرمانروا باشی." (تمیمی آمدی، ۱۴۱۰ق، ج ۱، ص ۱۳۶) همچنین از حضرت روایت شده است که فرمود: «دانش، سلطنت و قدرت است، هر که آن را بیابد با آن یورش برد و هر که آن را از

دست بدهد بر او بورش برند.^{۱۰} (همان، ج ۲۰، ص ۳۱۹)

۵-۲-۲. مقدم بودن تعلیم برای تزکیه از لحاظ فرایند

از آنجا که برای دستیابی به تربیت انسان باید ابتدا به او آگاهی و دانش لازم در زمینه اخلاق و تعالی را آموزش داد. قرآن کریم در آیات متعددی تعلیم را بر تزکیه مقدم می دارد. مثلاً در سوره بقره آیه ۱۲۹ می خوانیم: "ای پروردگار ما، از میانشان پیامبری بر آنها مبعوث گردان تا آیات، تورا برایشان بخواند و به آنها کتاب و حکمت بیاموزد و آنها را پاکیزه سازد و تو پیروزمند و حکیم هستی".^{۱۱}

علامه طباطبایی در تفسیر این آیه و در باب مقدم شدن تعلیم بر تزکیه در آن می نویسد: از آنجا که تزکیه روح از ناحیه عمل و اخلاق تحقق می یابد، پس اول باید به اعمال صالح و اخلاق نیکو عالم شد، و بعد به آنها عمل کرد، و در سایه این عمل، به تدریج پاکی دل و تزکیه روح حاصل شود. (ر.ک: طباطبایی، ۱۳۷۸ش، ج ۱۹، ص ۴۴۷ و مکارم شیرازی، ۱۳۸۱، ج ۷، ص ۲۰)

۵-۲-۳. تقدم ارزشی تزکیه بر تعلیم

لحاظ فضیلت و برتری و در مقام ارزش گذاری تزکیه و تعلیم و نیز با توجه به این نکته که اگر فرد تزکیه نشده و فاسد به دانش دست پیدا کند هم برای خودش و هم برای جامعه خطرناک خواهد بود، تزکیه و تربیت بر افزایش دانش و معلومات مقدم می باشد. چنانکه امیرمؤمنان علی علیه السلام فرمودند: "لغزش دانشمند، همه‌ی جهان‌ها را فاسد می سازد." (تمیمی آمدی، ۱۴۱۰ق، ج ۱، ص ۴۲۶) به همین دلیل در چندین آیه از قرآن کریم تزکیه بر تعلیم تقدم رتبی یافته است. مثلاً در آیه ۵۱ سوره بقره می فرمایید: "همچنان که پیامبری از خود شما را در میان شما فرستادیم تا آیات ما را برایتان بخواند و شما را پاکیزه گرداند و کتاب و حکمت آموزد و آنچه را که نمی دانستید به شما یاد دهد."

همچنین در آیه ۲ سوره جمعه در مقام ستایش پروردگار حکیم می فرماید: "اوست خدایی که در میان مردمی عادی پیامبری از خودشان مبعوث داشت تا آیاتش را بر آنها بخواند و کتاب و حکمت‌شان بیاموزد با آنکه پیش از آن در گمراحتی آشکار بودند.

۵-۳. لزوم مخاطب شناسی

بدون شک شناخت عمیق و همه جانبه دانشجویان به عنوان مخاطبان برنامه های آموزشی و پرورشی دانشگاه ها، اساتید را در برخورد متناسب با این قشر و تاثیرگذاری هرچه بیشتر بر آنان کمک خواهد کرد. به همین دلیل به نظر می رسد خداوند برای فراهم ساختن چنین بستری برای برنامه های تربیتی و انسان سازانه پیامبر گرامی اسلام(ص)، و نیز تمام کسانی که ردای مقدس معلمی بر تن کرده و در مسیر تعلیم و تربیت گام می گذارند به سه نکته مهم توجه داده است:

۳-۵. مادی معنوی بودن انسان

بدین منظور بخشی از آیات قرآن را به تبیین ابعاد وجودی انسان و تشریح مادی معنوی بودن آدمیان اختصاص داده و چندین بار به مسأله آفرینش آدم و حوا علیهم السلام پرداخته و به صراحت اظهار داشته است که آن دو به عنوان پدر و مادر انسان‌ها دارای یک وجود جسمانی و طبیعی هستند که منشاء آن آب و خاک و زمین است و بعد دیگر آن‌ها وجود معنوی و روحانی آنهاست که الهی و آسمانی می‌باشد. مثلاً در یک جا می‌فرماید: "پس [ای فرشتگان] زمانی که اندام او [آدم(ع)] را درست و نیکو نمودم و از روح خود در او دمیدم، برای او سجده کنید." (ص/۷۲)

حضرت محمد(ص) نیز این آموزه قرآنی را با بیانی دیگر در حدیث زیر تبیین نموده و می‌فرماید: "همانا خدای عزوجل فرشتگان را مرکب از عقل قرار داد بدون این که شهوت داشته باشند و فرشتگان را مرکب از شهوت قرار داد بدون این که عقل داشته باشند و آدمیان را از هر دو ترکیب کرد. پس هر کس عقلش بر شهوتش چیره شد از فرشتگان هم بهتر است و هر کس شهوتش بر عقل او غالب شد از چهارپایان نیز بدتر می‌باشد." (وسائل الشیعه، ج ۱۱، ص ۱۶۴)

۳-۵. لزوم تأمین نیازهای مادی و پاسداری از معنویت انسان

خداآوند در آیاتی چند از قرآن مجید نشان داده است که نیازهای بشر به پیروی از ساختار وجودی او به دو بخش مادی و معنوی تقسیم می‌گردد و اشخاص وظیفه دارند همانگونه که برای تأمین نیازهای مادی خود تلاش می‌کنند نیازهای معنوی و اخلاقی خویش را نیز مد نظر قرار داده و از آنچه معنویت و انسانیت آنان را مورد لطمه قرار می‌دهد پرهیز نمایند. به طور مثال در آیات زیر با شفافیت تمام بر استفاده صحیح از مواهب دنیوی و پرهیز از آنچه روح و شخصیت انسان را زیان می‌رساند تاکید گردیده است:

- "ای کسانی که ایمان آورده اید! از چیزهای پاکیزه ای بخورید که روزی شما ساخته ایم، و سپاس خدای را بجا آورید، اگر او را پرستش می‌کنید." (بقره، آیه ۱۷۲):
- "ای فرزندان آدم! زینت خود را به هنگام رفتن به مسجد، با خود بردارید! (از نعمتهای الهی) بخورید و بیاشامید، ولی اسراف نکنید که خداوند مسرفان را دوست نمی‌دارد." (اعراف، آیه ۳۱):

۳-۵. توجه به نقاط قوت و ضعف بشر

پیامبر گرامی اسلام(ص) به عنوان کسی که به فرمایش خودش، معلم برانگیخته شده است. (صدرالدین شیرازی، ۱۳۶۶، ج ۲، ص ۹۵) در مورد نقش شناخت و عمل آگاهانه در نتیجه بخشی و سلامت کار می‌فرماید: "من عمل علی غیرعلم کان ما یفسد اکثر مما یصلح" یعنی:

هر کس کاری را بدون علم و آگاهی انجام دهد آنچه خراب می کند بیش از چیزی است که می سازد و اصلاح می کند. (کلینی، ۱۳۶۸، ج ۱، ص ۴۴)

در همین راستا قرآن کریم به عنوان کتاب هدایت و تربیت در آیات متعدد نقاط قوت و ضعف انسان ها را بر شمرده و در گام اول توجه پیامبر اکرم(ص) و در گام دوم دیگر توجه تمام متولیان تعلیم و تربیت را به ملاحظه این اوصاف در کار سازندگی و تعالی تربیت پذیران جلب نموده است.

۵-۳-۳. برخی از نقاط قوت و ظرفیت های تربیت پذیری انسان

الف. بهره مندی از روح الهی و ابزارهای درک و فهم

- "آن گاه او را راست و درست کرد و از روح خود در آن بدミید و برايتان گوش و چشمها و دلها آفرید، چه اندک شکر می گويند" (سجده ۹)

- "پس آن گاه که او را به خلقت کامل بیاراستم و از روح خود در او بدミیدم بر او به سجده در افتید" (ص ۷۲)

ب. مسؤولیت پذیری و امانتدار خداوند بودن

قرآن کریم در یک تمثیل زیبا نشان می دهد که ظرفیت وجودی انسان حتی از آسمان ها و زمین و کوه ها نیز بالاتر است به گونه ای که هیچ کدام از آنها لیاقت دریافت امانت مورد نظر خداوند را ندارند ولی انسان از این جایگاه باعظامت برخوردار می باشد. آن جا که می فرماید: "ما این امانت را برآسمانها وزمین و کوهها عرضه داشتیم از تحمل آن سر باز زندن و از آن ترسیمند انسان آن امانت را بر دوش گرفت ، که او ستمکار و نادان بود." (احزان ۷۲)

صاحب تفسیر نمونه در تبیین آیه فوق می گوید: "انسان آن چنان آفریده شده بود که می توانست تعهد و مسؤولیت را بر دوش کشد، و ولایت الهیه را پذیرا گردد، و در جاده عبودیت و کمال به سوی معبد لاپیزال سیر کند، و این راه را با پای خود و با استمداد از پروردگارش بسپرد."

"(مکار شیرازی، ۱۳۷۲، ج ۳، ص ۶۳۷)

ج. برخورداری از اراده و اختیار

قرآن کریم در موارد متعددی به مختار بودن انسان اشاره کرده است. از جمله در سوره

انسان، آیه ۳ می فرماید: "ما راه را به او نشان داده ایم یا سپاسگزار باشد یا ناسپاس."

چنانکه از مفهوم آیه پیدا است خداوند امکانات هدایت و تشخیص را در اختیار بشر قرار داده و راه راست را از راه ناراست برایش روشن می سازد و این انسان است که یا از اختیار خود استفاده می کند و راه درست را پیش گرفته و سپاسگزار پروردگارش می شود و یا راه کفران و ناسپاسی را در می نوردد و خود را به هلاکت می اندازد.

د. ذاتی بودن کرامت آدمیان

خداآوند در سوره اسراء، آیه ۷۰ می فرماید: "ما فرزندان آدم را کرامت بخشیدیم و بر دریا و خشکی سوار کردیم و از چیزهای پاکیزه روزی دادیم و بر بسیاری از مخلوقات خویش برتری بخشیدیم."*

ه. توانایی سخن گفتن

قرآن در موارد متعددی از برخورداری انسان از موهبت بزرگ بیان و زبان برای آدمیان سخن گفته است. مثلا در سوره "الرحمن" آیات ۳ و ۴ می فرماید: "خدای رحمان انسان را بیافرید * و به او گفتن آموخت." و در سوره بلد، آیات ۸ و ۹ بیان می دارد: "آیا ما به او دو چشم عطا نکردیم؟ * و زبان و دو لب به او ندادیم؟".*

و. خود آگاهی داشتن

خودآگاهی و اطلاع از وضعیت اخلاقی و شخصیتی خویش باعث می شود تا فرد برای تغییر و اصلاح خود احساس نیاز کند و زمینه پذیرش خلق و خوی جدید در او فراهم گردد. قرآن مجید در سوره قیامت، آیات ۱۴ و ۱۵ به این ویژگی انسان اشاره کرده و می فرماید: " بلکه آدمی خویشن خویش را نیک می شناسد * هر چند (در ظاهر) برای خود عذرهايی بتراشد!".

ز. برخورداری از فطرت مشترک الهی

خداآوند در سوره روم ، آیه ۳۰ می فرماید: " به دین یکتا پرستی روی آورکه فطرتی الهی است که خدا مردم را بدان فطرت ، بیافریده است و در آفرینش خدا تغییری نیست ، دین پاک و پایدار این است ولی بیشتر مردم نمی دانند."

بدیهی است برخورداری انسان از این ویژگی فطرت الهی او را نسبت به به خوبی ها و ارزش های اخلاقی متمایل و از بدی ها و ناهنجاریهای شخصیتی منتظر ساخته و کار تعلیم و تربیت را برای مریبان و استادان آسان می نماید.

۵-۳-۲. نقاط ضعف و ضربه پذیر آدمی

بدون تردید بهترین راه درمان بیماری ، شناخت بیماری و علل و عوامل پیدایش آن است. بنابراین آگاهی از نقاط ضعف و ضربه پذیر انسان می تواند بستر درمان نارسایی های اخلاقی و تربیتی را فراهم کرده و مریبان را در امر آموزش و پرورش یاری نماید. بر این اساس قرآن کریم ضمن ارج گذاشتن به مقام خلیفه الله و اشرف مخلوقات بودن انسان، به نقطه ضعف ها و کاستی های بشر نیز پرداخته است که برخی از آنها به شرح زیر می باشد:

الف. ضعیف بودن در عین توانایی

امروزه صاحب نظران تعلیم و تربیت بر رعایت ظرفیت فرآگیران و میزان آمادگی آنان برای دریافت مطالب را مورد تاکید قرار می دهند. بنابراین اطلاع از اینکه انسان در عین قدرتمندی و

عظمتمند، موجودی ضعیف نیز می باشد مریبیان و استادی را در انجام موفق وظیفه ذات ایشان کمک خواهد کرد چنانکه قرآن کریم می فرماید: "خدا می خواهد بار شما را سبک کند، زیرا آدمی ناتوان آفریده شده است." (نساء / ۲۸)

ب. شهوت گرایی

توجه به تمایلات و خواسته های تربیت پذیران و مدیریت آن ها مستلزم آگاهی از اموری است که نباید از چشم معلمان و اعضای هیات علمی دور بماند و گرنده در امر تعلیم و تربیت توفیق چندانی نخواهد یافت. خداوند در زمینه گرایش و امیال انسان این گونه داد سخن داده است: "در چشم مردم آرایش یافته است، عشق به امیال نفسانی و دوست داشتن زنان، و فرزندان و همیان های زر و سیم و اسیان داغ برنهاده و چارپایان و زراعت همه اینها متعاع زندگی این جهانی هستند، در حالی که بازگشتگاه خوب نزد خدا است." (آل عمران / ۱۴)

ج. دچار غفلت شدن

مشکل انسان در عرصه آموزش و پرورش فقط پایین بودن بهره هوشی و عدم درک مطالب نیست بلکه غفلت و عدم تمرکز بر موضوعات لازم نیز از موانع یادگیری و پرورش آدمیان می باشد چنانکه قرآن کریم می فرماید: "برای جهنم بسیاری از جن و انس را بیافریدیم ایشان را دلهایی است، که بدان نمی فهمند و چشمها یی است که بدان نمی بینند و گوشها یی است که بدان نمی شنوند اینان همانند چارپایانند حتی گمراه تراز آنها یند اینان خود غافلانند" (اعراف / ۱۷۹)

د. بخل و تنگ نظری

از آنجا که یکی از وظایف مریبیان اصلاح نقاط ضعف و کاستی های شخصیتی تربیت پذیران است، آگاهی از بخل و تنگ نظری شاگردان، معلمان و استادان را در سازندگی اخلاقی آنان یاری خواهد رساند. قرآن در مورد بخل و تنگ نظری انسان ها می فرماید: "بگو: اگر شما مالک همه خزاین پروردگار من می بودید، از بیم درویشی و فقر امساك پیشه می کردید، زیرا آدمی بخیل است." (اسرا / ۱۰۰)

هـ مغرور بودن

غورو انسان سبب می شود تا خود را از هرنوع تعییر و تلاش آموزشی و اخلاقی بسی نیاز ببیند و دچار ایستایی و درجا زدن گردد. چنان که امیرالمؤمنین علیه السلام می فرمایند: "غورو و خودشیفتگی مانع ترقی انسان می گردد" (نهج البلاغه، حکمت ۱۶۷) و قرآن کریم انسان هایی که در مقابل کبریایی خداوند دچار غورو می شوند را این گونه مورد سرزنش قرار می دهد: "یا اُیهَا الْإِنْسَانُ مَا عَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ" (انفطار / ۶): (ای آدمی! چه چیز تو را به پروردگار کریمت مغرور کرده است?).

و. طغیانگری در پی بی نیازی

بر اساس آیات عو۷ سوره علق "آدمی هر گاه که خویشتن را بی نیاز بیند طغیانگری و نافرمانی پیشه می کند" از این رو توجه به این خصیصه تربیت پذیران و تلاش برای اصلاح آن برای مربیان و استادی امری گریز ناپذیر می باشد.

ز. ظلم و ناسپاسی

قرآن کریم در سوره ابراهیم آیه ۳۴ خطاب به انسان ها تصريح می نماید: " و هر چه از او خواسته اید به شما ارزانی داشته است و اگر خواهید که ، نعمتهايش را شمار کنید ، توانید ، که آدمی ستمکار و قدر ناشناس است".

ح. عجول و نا بردباز

در سوره اسرا آیه ۱۱ آمده است که " و آدمی به دعا شری را می طلب چنان که گویی به دعا خیری را می جوید و آدمی تا بوده شتابزده بوده است."

ط. در پرتگاه زیانکاری بودن

خداآند حکیم با چندین تاکید در این زمینه می فرماید: " سوگند به این زمان! * که آدمی در، خسran است * مگر آنان که ایمان آورده و نیکوکار شدند و به درستی و راستی و پایداری (در دین) یکدیگر را سفارش کردند." (قرآن / سوره عصر)

ی. تمایل شدید به بحث و جدل

آفریدگار جهانیان در باره این ویژگی بشر می فرماید: " و در این قرآن، از هر گونه مثلی برای مردم بیان کرده ایم؛ ولی انسان بیش از هر چیز، به مجادله می برداد." (کهف / ۵۴)

۵-۴. عناصر و پیش فرضهای رفتاری

اگر رفتارها و عملکرد مربیان و استادان بیشتر از سخنان و آموزه های نظری آنان بر فراغیران و دانشجویان تاثیر نگذارد هرگز نمی توان از تاثیر بسزای اعمال و رفتار آنان بر شخصیت شاگردانشان چشم پوشی نمود. از این رو توجه به عناصر و پیش فرض های زیر از ضروریات کاری متولیان امر تعلیم و تربیت به شمار می آیند:

۵-۴-۱. تعلیم و تربیت را از خود آغاز کردن

خداآند دانا در این زمینه می فرماید: "ای کسانی که ایمان آورده اید ، به خود پردازید اگر شما هدایت یافته اید ، آنان که گمراه مانده اند به شما زیانی نرسانند، بازگشت همه شما به سوی خداست ، تا شما را به آن کارها که می کرده اید آگاه گرداند." (مائده / ۱۰۵) امام علی (ع) نیز سفارش می کند که "هر کس خود را رهبر مردم نماید باید پیش از آموزش دیگران آموزش خویش را آغاز کند و تربیت رفتاری او زودتر از تربیت زبانیش صورت پذیرد.

وکسی که آموزگار و تربیت کننده‌ی خود باشد برای گرامیداشت سزاوارتر از آموزگار و تربیت کننده دیگران است." (نهج البلاغه/ کلمات قصار ۷۲)

۴-۴-۲. حفظ و تقویت جایگاه علمی خود:

علم هر اندازه دارای رفتار انسانی مطلوب باشد ، ولی از نظر علمی ضعیف و ناتوان تلقی شود، مورد قبول شاگردان واقع نخواهد شد. (شعبانی ، ۱۳۹۷، ص ۱۳۵) بر همین اساس، منابع اسلامی همواره بر ضرورت دانش اندوزی و پرهیز از ورود بدون علم به مباحث تاکید نموده اند که در زیر نمونه هایی از آن ذکر می گردد:

- "چرا در آنچه بدان علم ندارید مجادله می کنید؟ در حالی که خدا می داند و شما نمی دانید." (آل عمران/ ۶۶)

- "برآینچه علم نداری ایستادگی مکن، زیرا گوش و چشم و دل ، همه را ، بدان بازخواست کنند . " (اسراء/ ۳۶)

- رسول الله(ص): " دانش بجویید هرچند درچین باشد." (مجلسی، ۱۴۰۲ق، ج ۱، ص ۱۸۰)

- امام علی(ع): " و در مورد چیزی که نمی دانی سخن مگو هرچند دانسته های تو اندک است..." (نهج البلاغه، نامه ۳۱)

- امام مجتبی(ع) : " به دیگران علم خود را بیاموز و علوم دیگران رانیز فراگیر تا علم خود را محکم کرده و به آنچه نمی دانستی آگاه شوی،" (مجلسی ۱۴۰۲ق، ج ۷۵، ص ۱۱۱)

۴-۴-۳. رعایت وضعیت ظاهری مناسب

از آنجا که پیامبر اسلام(ص) عالی ترین نمونه معلمی در تاریخ بشر و موفق ترین آنها در امر تعلیم و تربیت می باشد توجه به سنت ها و شیوه های آن حضرت در مورد وضعیت ظاهری خود، یکی از ضرورت های گریز ناپذیر برای متولیان امر تعلیم و تربیت می باشد.

- قالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): " هر کس دارای مو است باید آن را نیکو بدارد." (الجعفریات؛ ص ۱۵۶)

- علی (ع) نقل کرده که پیامبر(ص) همواره سرش را شانه می کرد و بیشتر اوقات برای شانه زدن به سرش آب می زد." (همان)

- امام صادق: پیامبر(ص) ظرف میشکی داشت که هرگاه وضو می گرفت با دستش درحالی که خیس بود ازان مشک بر می داشت از این رو هنگامی که بیرون می رفت از بوی خوبش می دانستند که او رسول خدا است.

- رَسُولُ اللَّهِ (ص): " همانا کوتاه کردن سبیل تاجایی که خط لب پیدا شود جزء سنت است." (الکافی؛ ج ۶ ص: ۴۸۷)

۴-۴. رعایت نظم و انصباط کاری

- رَسُولُ اللَّهِ (ص) : " همانا خدای بلند مرتبه دوست دارد وقتی یکی از شما کاری می‌کند آن را مرتب و نیکو انجام می‌دهد ". (نمایی شاهروندی، ۱۴۱۸ق، ج ۷، ص ۴۳۴)
- امام علی(ع): "(شما [حسن وحسین] وهمه ای فرزندان و خانواده ام و هر کسی که این نامه ای من به او می‌رسدرا به تقوای الهی و نظم کارتان سفارش می‌نمایم. " (نهج البلاغه / نامه ۴۷)

نوشته اند بعد از شهادت آیت الله دکتر بهشتی، تقویم به جای مانده از وی نکته عجیبی را آشکار کرد، و آن اینکه ایشان برنامه ریزی خود را تا ۶ ماه آینده ترسیم کرده بود. (خنیفر و پور حسینی، ۱۳۸۶، ص ۴۳)

۴-۵. خوش خلقی و رفتار مهربانانه با مخاطب

- خداآوند در قرآن کریم پیامبر گرامی اسلام را که نقش یک معلم و تربیت کننده نسل بشر را بر عهده دارد " رحمه للعالمين " یعنی؛ مهر و محبتی برای تمام جهانیان معرفی می‌کند (انبیاء/۱۰۷) و علامه طباطبائی در توضیح این وصف پیامبر اکرم (صلی الله علیه آل‌ه) می‌فرماید: " آن حضرت رحمت است برای اهل دنیا از جهت اینکه دینی آورده است که در اخذ به آن سعادت اهل دنیا در دنیا و آخرت است. " (طباطبائی، ۱۴۱۷، ج ۱، ص ۳۳)
- و در سوره آل عمران، آیه ۱۵۹ آمده است: " به (برکت) رحمت الهی، در برابر آنان [مردم] نرم خو (و مهربان) شدی! و اگر خشن و سنگدل بودی، از اطراف تو، پراکنده می‌شدند... " امیر المؤمنین(ع) نیز می‌فرماید: " اوج ایمان، خوش خلقی و آراستگی به راستگویی است ". (تمیمی آمدی، ۱۴۱۰، ج ۱، ص ۳۳۱)

۴-۶. صداقت و یک رنگی

در آیه ۱۱۹ سوره توبه آمده است: « ای کسانی که ایمان آورده اید از (مخالفت فرمان) خدا پیرهیزید و با صادقان باشید.) و از آنجا که به اعتراف جمعی از علمای تشیع و تسنن این آیه شریفه در شأن امام علی (ع) نازل شده (ر.ک: قرائتی، ۱۳۸۳، ج ۳، ص ۵۱۹) و منظور از "صادقین" ، حضرات معصومین (ع) می‌باشند که تمامی آنها نقش مریبان بشر را بر عهده داشته و دارند می‌توان در یافت که صداقت در گفتار و رفتار لازمه کار در عرصه تعلیم و تربیت می‌باشد.

قرآن در جای دیگر می‌فرماید: " ای کسانی که ایمان آورده اید چرا چیزی می‌گویید که به آن عمل نمی‌کنید؟ " (صف/۲).

چنان که پیامبر اکرم(ص) نیز فرمود: " ایمان بنده ای به درستی نمی‌گراید مگر قلبش

درست شود، و قلبش درست نمی‌شود مگر زبانش درست (و راستگو) شود! "(محدث نوری، ۱۴۰۸ق، ج، ۹، ص ۳۱)

امام صادق(ع) در مورد بی اثر شدن کار تربیتی به خاطر دوگانگی علم و عمل می‌فرماید: براستی اگر عالم به علم خود عمل نکند، موعظه و اندرز او ازدها می‌لغزد آنچنان که باران از روی سنگ صاف می‌لغزد. (الکلینی، ۱۳۵۹، ج ۱، ص ۵۶) وی همچنین در جای دیگر می‌فرماید: "گول نماز و روزه دیگران نخورید چه بسا کسی به نماز و روزه شیفته می‌شود تا آن جا که اگر ترک کند به هراس می‌افتد، ولی آن‌ها را به راستگویی و امانتداری امتحان کنید." (همان، ج ۲، ص ۱۰۴)

۵-۴-۷. خوشبینی و مثبت نگری

خداآوند متعال در فرقان کریم می‌فرماید: «ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از بسیاری از گمانها پرهیزید، چرا که بعضی از گمانها گناه است» (حجرات/۱۲) بدینی و منفی نگری نسبت به مخاطبان و تربیت پذیران همانند عینکی رنگی است که باعث می‌شود فرد از دیدن رنگ‌های واقعی محروم شده و نتواند واقعیت‌ها را آنگونه که هستند ببیند. و چه بسا بر اساس نگاه بدینانه ای که به طرف مقابل دارد برنامه ریزی‌ها و اقدامات خود را نیز از روی اشتباه طرح و اجرا نماید. از این رو درآموزه‌های اسلامی تاکید شده است نسبت به دیگران دید مثبت داشته باشید و رفتار و گفتار دیگران را حمله به صحت کنید مگر اینکه عکس آن ثابت شود.

امام علی (علیه السلام) در این زمینه می‌فرماید: «اعمال برادر دینی ات را بر نیکوترین وجهی تفسیر و توجیه کن، مگر این که دلیلی بر خلاف آن قائم شود و هرگز نسبت به سخنی که از برادر مسلمانت صادر شده گمان بد مبر تا هنگامی که می‌توانی برای آن توجیهی مناسب و راه صحیح داشته باشی.» (تمیمی آمدی، ۱۳۶۶، ص ۹۲) همچنین در روایتی از حضرت آمده است که: «نیک پنداری، مایه آسایش و آرامش دل است.» (همان، ص ۲۵۳)

بدینهی است استادی که مثبت نگر باشد تصمیمات و اقداماتش نیز مثبت و پیش برنده و تکامل بخش خواهد بود و وقت خود را صرف بازدارندگی‌های مبتتنی بر بدینی نخواهد کرد. به عبارت دیگر اگر شخصی نسبت به موضوعی نگرش مثبت داشته باشد، آماده است که کمک کند، پاداش دهد، ستایش کند و از موضوع بازخورد خود، حمایت کند. بر عکس اگر نسبت به آن موضوع، نگرش منفی داشته باشد، آماده خواهد بود که بدگویی کند، آزار برساند، کیفر دهد و موضوع را نابود کند.

نتیجه گیری

اخلاق آموزش به این دلیل ضروری است که عمدۀ ترین نقش یک عضو هیأت علمی و معلم، امر آموزش و انتقال معلومات به دانشپذیران است و رسیدن به این هدف تنها با عمل کردن به بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌های رسمی امکان پذیر نمی‌باشد. بررسی منابع دینی، سه دسته عناصر بنیادین و پیش فرض‌های بسیار تأثیرگذار را در باب اخلاق حرفه‌ای آموزش معرفی می‌کنند که وجود آنها در معلمان و استادان، آنان را در انجام وظیفه مقدس تعلیم و تربیت موفق خواهد نمود.

عناصر و پیش فرض‌های اعتقادی: شامل باور کارآمدی ویژه انگیزه الهی، ایمان به نظرارت دائمی خداوند و آشکار شدن واقعیت‌ها در قیامت، باور داشتن هدفمندی آفرینش و خلیفه الهی انسان و پیش فرض‌های معرفتی شامل والای دانش و دانشوری، مقدم بودن تعلیم بر تزکیه از لحاظ فرایند، تقدم ارزشی تزکیه بر تعلیم، لزوم مخاطب شناسی و پیش فرض‌های رفتاری شامل آغاز کردن از خود و حفظ و تقویت جایگاه علمی خویش، رعایت وضعیت ظاهری مناسب، نظم و انضباط کاری، مهربانی با مخاطبان و صداقت و یک رنگی و مشبت نگری برای شغل مقدس تدریس و استادی تعریف شده است که نقش اساسی در دست یابی به اهداف آموزشی و پرورشی آنان ایفاء می‌نماید.

نکته جالب و پایانی این که بررسی‌ها نشان داد با توجه به نقش پیامبرانه معلمان و استادی، در مورد تمامی پیش فرض‌های این شغل مقدس، دستور العمل‌ها و رهنمودهای بسیار ارزنده‌ای در آیات و احادیث بیان گردیده است که عمل به آنها تضمین کننده موققیت اعضای هیات علمی در انجام فعالیتهای آموزشی و پرورشی آنان خواهد بود. چنانکه پیامبر گرامی اسلام(ص) و ائمه معصومین(ع) با عمل به همین رهنمودها توانسته اند عقب مانده ترین انسان‌های دوران خودشان که در منجلاب جهل و جاهلیت دست و پا می‌زند را به سوی حق و حقیقت هدایت نمایند.

فهرست منابع

قرآن کریم

نهج البلاغه

۱. ابن أبيالحديد، عبد الحميد بن هبة الله، شرح نهج البلاغه (بی تا) محقق / مصحح: ابراهیم، محمد ابوالفضل، قم، مکتبة آیة الله المرعشی.
۲. برگسون، هانری لویی (۱۳۵۸)، دو سرچشمۀ اخلاق و دین، ترجمه حسن حبیبی، تهران: شرکت سهامی انتشار.
۳. بنکداری، نسرین و گلزار مهران، طبیه ماهرو زاده و سید عباس هاشمی (۱۳۹۵)، ویژگیهای استاد شایسته در آموزش عالی ایران: یک مطالعه کیفی، فصلنامه علمی- پژوهشی رهیافتی نو در مدیریت آموزشی، سال هفتم، شماره ۱۰، بهار ۹۵، پیاپی ۲۵، صص ۱۱۷-۱۳۸.
۴. تمیمی آمدی، عبد الواحد بن محمد، غرر الحكم و درر الكلم، (۱۴۱۰ق) محقق / مصحح: رجائی، سید مهدی، قم، دارالكتاب الإسلامی، چاپ دوم.
۵. حمیدی، م. الف. (۱۳۸۷). آموزش و پژوهش: فرآیند آماده سازی، ارزیابی، پردازش و نوشتان. تهران: انتشارات سوگند.
۶. خنیفر، حسین و پور حسینی، مژده (۱۳۸۶)، مهارت های زندگی، چاپ دوم، قم، مرکز نشر هاجر.
۷. شریفی، احمد حسین (۱۳۹۱)، آین زندگی و اخلاق کاربردی، قم: نشر معارف.
۸. شعبانی، حسن، (۱۳۹۴) مهارت‌های آموزشی و پرورشی (روشهای و فنون تدریس)، تهران، انتشارات سمت.
۹. شهید ثانی، ذین الدین، (۱۳۹۳)، منیه المرید فی آداب المفید و المستفید، تهران: انتشارات اسماعیلیان.
۱۰. صدرالدین شیرازی، محمد بن ابراهیم، (۱۳۶۶)، شرح اصول کافی، مصحح: محمد خواجه، تهران: وزارت فرهنگ و آموزش عالی، مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی.
۱۱. طباطبائی، سید محمد حسین (۱۳۷۸)، تفسیر المیزان، مترجم سید محمد باقر موسوی همدانی، قم، دفتر انتشارات اسلامی، چاپ یازدهم.
۱۲. طوسی، نصیرالدین، (۱۳۸۸)، آداب المتعلمين، تهران: انتشارات روزبهان.
۱۳. عاملی . شیخ حر، (۱۳۷۰) ، وسائل الشیعه ، بیروت : دار إحياء التراث العربي.

۱۴. عاملی، منیژه (۱۳۸۱)، بررسی مبانی نظری اخلاق حرفه‌ای در اسلام، پایان نامه جهت اخذ کارشناسی ارشد، تهران، موسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران.
۱۵. قراملکی، احمد فرامرز (۱۳۸۸)، درآمدی بر اخلاق حرفه‌ای، چاپ دوم، تهران: انتشارات سرآمد.
۱۶. قراتی، محسن (۱۳۸۳)، تفسیرنور، تهران: مرکز فرهنگی درس‌هایی از قرآن، چاپ یازدهم.
۱۷. الکلینی، محمد بن یعقوب، (۱۳۵۹) الکافی، تهران: دارالکتب اسلامیه.
۱۸. الكوفی، محمد بن محمد اشعث (بی‌تا)، الجعفریات- الاشعیات، کربلا: مکتب نینوی الحدیثه.
۱۹. مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی (۱۴۰۲ق)، بخار الانوار، بیروت: دار إحياء التراث العربي، چاپ دوم.
۲۰. مدرسی، سید محمد رضا (۱۳۷۱) فلسفه اخلاق، چاپ اول، تهران: انتشارات سروش.
۲۱. مکارم شیرازی، ناصر (۱۳۸۶)، پیام قرآن، تهران: دارالکتب اسلامیه.
۲۲. مکارم شیرازی، ناصر (۱۳۸۲)، تفسیر نمونه، تهران: دارالکتب اسلامیه.
۲۳. موسوی‌الخمینی، سید روح الله (۱۳۷۸)، صحیفه امام (مجموعه آثار امام خمینی ره)، تهران: مرکز تنظیم و نشر آثار امام خمینی ره.
۲۴. نمازی شاهروdi، علی، (۱۴۱۸ق) مستدرک سفینه البحار، قم: انتشارات جامعه مدرسین.
۲۵. نوری، میرزا حسین (۱۴۰۸ق)، مستدرک الوسائل، قم: موسسه آل البيت لاحیاء تراث.
۲۶. هاشمی، احمد و ماشینچی، علی اصغر و محمدخانی، کامران (۱۳۹۵)، ارائه مدل ارزیابی شایستگی‌های هیئت علمی در نظام دانشگاه آزاد اسلامی: مورد واحدهای دانشگاه آزاد اسلامی استان فارس، فصلنامه علمی پژوهشی "رهیافتی نو در مدیریت آموزشی"، شماره ۲۸، صفحه ۱۸۵-۲۱۱.

27. Hartog, mary and Winstanley, Diana,(2003).Ethics and Human Resource, Management: Professional Development and Practice## .
28. -Durkheim Em. (1992). Profesonal Ethics and civic moral. Translated by Cornelia Brakfield. Routledge. New York. Pp: 29-45## .
29. -Gallo, G.(2004). Operation Research and Ethics: Responsibility, sharing and cooperation – European journal of Operational Research . 153 (2). 468-476## .
30. -Moberg DJ, Seabright MA. (2000). The development of moral imagination. Business Ethics Quarterly; 10(4): 845-884.